

України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0114900-12> (дата звернення: 16.10.2019).

4. Сердюк А. В. Процесуальні аспекти проведення аудіо-, відеоконтролю особи як різновиду негласних слідчих (розшукових) дій. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Юридичні науки.* 2016. Вип. № 3, Т. 2. С. 126–127.

5. Лазоренко Є., Помаз Я. Деякі проблеми використання протоколів проведення негласних слідчих (розшукових) дій та додатків до них. *Підприємництво, господарство і право.* 2019. Вип. № 4. С. 262–263.

Одержано 19.11.2019

УДК 342.951:351.82

Крістіна Павлівна ТИМЧЕНКО,

курсант групи ФЗ-202 факультету № 3

Харківського національного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Вадим Сергійович СЕЛЮКОВ,

доцент кафедри поліцейської діяльності

та публічного адміністрування факультету № 3

Харківського національного університету внутрішніх справ,

кандидат юридичних наук, доцент

ОРГАНІЗАЦІЯ КІНОЛОГІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ У ДЕРЖАВНІЙ ПРИКОРДОННІЙ СЛУЖБІ УКРАЇНИ

Відповідно до Інструкції з організації кінологічного забезпечення в Державній прикордонній службі України, затвердженої наказом МВС України від 26.03.2018 № 234 кінологічне забезпечення – це комплекс заходів з підготовки та використання інспекторів-кінологів із службовими собаками для виконання завдань з охорони державного кордону та прикордонного контролю, а також розведення, вирощування, утримання службових собак в органах та підрозділах Держприкордонслужби. Тобто під кінологічним забезпеченням розуміється саме організація та забезпечення несення інспекторами-кінологами служби зі спеціальними засобами та відповідною підготовкою.

Головним завданням кінологічного забезпечення є якісна підготовка інспекторів-кінологів та службових собак. Саме це є основою якісного забезпечення подальшої службової діяльності прикордонників. Система підготовки кінологів та службових собак передбачає систематичні заняття та тренуванні зі службовим собакою.

В процесі підготовки кінологи стикаються з багатьма проблемами, але в рамках тез хотілося б зупинитися саме на безпечності умов підготовки собаки до служби. Так, відповідно до Цивільного Кодексу України собака відноситься до джерел підвищеної небезпеки, а саме визначено, що діяльність, пов'язана з використанням, зберіганням або утриманням службових собак та собак бійцівських порід тощо, що створює підвищену небезпеку для особи, яка цю діяльність здійснює, та інших осіб.

Враховуючи це, вищевказана Інструкція у п. 5 III Розділу закріпила заходи безпеки при підготовці службових собак. Під час підготовки службових собак необхідно дотримуватися таких заходів безпеки:

1) Кожне заняття слід розпочинати тільки після інструктажу всіх осіб, які залучаються до занять, щодо правил поведінки із собаками. Інструктаж є превентивною мірою, яка забезпечує певний рівень безпеки осіб, які проводять тренування із собакою. Інструктаж є своєрідною теоретичною підготовкою до заняття.

2) Рух із собакою має здійснюватися без поводів, якщо до такого використання собака підготовлений, або на короткому повіді з одягненим на нього намордником. Тримання собаки на повідку може спричинити несподіване травмування провідника.

3) Під час занять у складі групи інспекторів-кінологів із собаками слід дотримуватися необхідних інтервалів та дистанції (у строю на місці – не ближче двох кроків, у русі – 4 кроки, під час моціону собак – не ближче 15 кроків). Це здійснюється задля запобігання конфліктів між собаками, що можуть дестабілізувати їх роботу.

4) Своєчасно має стримуватися агресивна реакція собаки на людей і тварин, слід постійно стежити за поведінкою собаки і своєчасно запобігати його небажаним діям. Така поведінка собаки на тренуванні може привести до травмування кінолога, тому її прискікання є дієвим заходом попередження травматизму.

5) Перед пуском собак на перешкоди потрібно впевнитися в їх справності і відсутності на землі гострих предметів. Крім власної безпеки на інспектора-кінолога покладається обов'язок забезпечення безпеки тварини, тому на тренуваннях усі перешкоди мають перевірятися з метою уникнення травмування собаки.

6) Даючи ласощі, тримати їх на долоні, а не кінчиками пальців. Останній варіант може призвести до ненавмисного прикушування пальців рук кінолога, що є фактором, який унеможливить подальшу роботу.

7) Під час заняття собак слід прив'язувати на справні ланцюги, відстань між якими повинна виключати контакт між собаками.

8) Потрібно використовувати справне й підігнане за розміром спорядження. Справна амуніція є запорукою не тільки ефективного дресирування, а й заходом безпеки.

9) Під час дресирування собак з навичок захисту помічник (фігурант) повинен бути у справному та надійно застебнутому (зав'язаному) спеціальному захисному одязі. В даному виді тренувань найчастіше відбувається травмування кінологів, для уникнення таких ситуацій, дотримання правил носіння захисного спорядження дає більше шансів уникнути травмування людини та собаки в тому числі.

10) У разі виникнення бійки між собаками інспектор-кінологи, тримаючи собак за нашийники, скручують їх так, щоб задушливим прийомом примусити їх зупинитись. Забороняється бити собак, розтягувати їх у різні сторони, хапати за горло. Удари по собаці можуть призвести до посилення агресивної поведінки собаки, тому у випадку бійки собак в першу чергу необхідно пам'ятати про власну безпеку.

11) Не виробляти у службових собак небажані умовні рефлекси (не створювати відповідних умов для їх вироблення), що можуть призвести в майбутньому до травмування персоналу і самого собаки.

12) Не допускати контакту службових собак з іншими собаками, що може призвести до конфліктів між собаками, зараженням захворюваннями або вироблення небажаних реакцій поведінки.

Як висновок, варто наголосити, що усі зазначені заходи є не просто формальністю, а реальною загрозою безпеці інспекторів-кінологів, а особливо в процесі підготовки собаки

до служби. Неухильне дотримання вказаних правил не є цілковитою запорукою уникнення травмвань, але вони максимально знижують рівень такого травмвання.

Одержано 19.11.2019

УДК 351.746.2(477)

Катерина Романівна ТРОФИМЕНКО,
*курсант навчально-наукового інституту № 1
Національної академії внутрішніх справ*

Науковий керівник:

Вікторія Василівна РОЖНОВА,
*професор кафедри кримінального процесу
Національної академії внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент*

УПРОВАДЖЕННЯ ІНСТИТУТУ ДЕТЕКТИВІВ У НАЦІОНАЛЬНІЙ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Найбільш складною ланкою у реформуванні поліції справедливо можна назвати кримінальний блок, що включає в себе органи досудового розслідування (слідчих) та підрозділи кримінальної поліції (оперуповноважених). Така складність, насамперед, обумовлена специфічним завданням – протидією злочинності, виконання якого покладено на вищевказані органи та підрозділи Законом України «Про Національну поліцію» від 2 липня 2015 року (п. 3 ч. 1 ст. 2). Виконання цього завдання, у свою чергу, включає в себе заповігання кримінальним правопорушенням, їх виявлення та розслідування. Другою причиною слід вважати необхідність побудови ефективної комунікації та належної взаємодії органів досудового розслідування та підрозділів кримінальної поліції з іншими органами та учасниками кримінального процесу, насамперед, прокуратурою та судом. Як відомо, більшість процесуальних дій та рішень слідчого потребують погодження із прокурором, а суд, у свою чергу, здійснює контроль за дотриманням прав, свобод та інтересів осіб у кримінальному провадженні.

Тож, фактично реформування кримінального блоку почалося лише на третьому році реформи поліції. Керівництвом